

EKSKLUZIVNO

U logoru Handžar-divizije STRĀŽA ALIA DRINI

Alija Šiljak: Za hrvatsku neovisnost, spremni smo ovdje napraviti i Belfast i Libanon

Reporter "Globusa" stigao je u logor za obuku dobrotoljaca Hrvatske stranke prava, "Negdje između Sutle i Drine", s povezom preko očiju. Dočekao ga je vojnički pozdrav: "Za dom - spremni!"

"Razlika između drugih hrvatskih ratnika i mojih suboraca i mene je u tome što se mi borimo za Hrvatsku u njenim povijesnim i etničkim okvirima od Sutle do Drine", objasnio je vojni zapovjednik pravaša novinaru **Marku Franjiću** za njegova posjeta tajanstvenim borcima

ZAGREBAČKO sjedište Hrvatske stranke prava pod opsadnim je stanjem.

Posvuda uniformirani ljudi, uzorci tek prisjeljih uniformi, čizama, beretki...

Za Aliju Šiljka, člana Predsjedništva HSP i koordinatora stranke za istočnu BiH, u političkim kuloarima priča se da stvara novu Handžar diviziju, organizira vojne aktivnosti na Drini i angažira muslimanske dobrotoljce u hrvatskom domovinskom ratu. Šiljak nam je odmah pokazao znak koji će nositi dobrotoljci HSP-a na kojem piše HOS, a ispod toga hrvatski (kako oni smatraju: povijesni) grb s prvim poljem bijelim, ispod kojega još piše "Za dom spremni!".

Takav znak nalazit će se na maskirnim uniformama koje su dobili od Zbora narodne garde (ZNG), s tim da će posebna oznaka HOS-a biti crna beretka.

Na pitanje gdje se njihovi dobrotoljci obučavaju, Alija je lakonski odgovorio, "negdje između Sutle i Drine". Takav je odgovor, dakako, izazvao nedoumicu novinara, ali Šiljak

je ovoga puta jedan od njihovih poligona za obuku prikazao javnosti... Dugo se nagadalio da li Hrvatska stranka prava ima ili neima svoje dobrotoljce koji se bore u obrambenom ratu. Dobroslav Paraga, voda HSP, uporno tvrdi da ih ima, ali niti jedan predstavnik javnosti nije ih još vidio. Hrvatski obrambeni savez (HOS), kako se službeno zovu njihovi dobrotoljci odredi, kako kažu u HSP, rezultat je njihova nezadovoljstva dosadašnjim rezultatima u obrani Hrvatske. Odlučili su svoje kritike konkretizirati, u obrani države pomoći na svoj način, bez da se odriču svojih političkih stavova i borbe za granicu na Drini.

Krećući na put, opet smo pitali Aliju na koji poligon ideemo. I opet smo dobili isti odgovor. Tada još nismo ni primjećivali mali bijeli paketić koji je Alija nosio sobom zajedno s automatskom puškom, misili smo da samo iskušava naše strpljenje. Negdje na samom izlazu iz Karlovca, Alija je zamolio šutljivog vozača da zaustavi automobil, premjestio se na zadnje sjedište, i iz svog zagognetnog zamotuljka izvukao dvije poduze platnene trake: "Evo, čak možeš birati kojom trakom - plavom ili crnom - da ti svežem oči". Na upitni pogled reportera odgovorio je: "Znaš, vozit ćemo se kroz opasna područja, pa da se ne prepadne četnici".

Nastavili smo vožnju, už stalno Alijino nastojanje da reporteru dekoncentriira kako ne bi otkrio smjer vožnje i lokaciju poligona. Ali, zaustavili smo se, Alija je izašao iz automobila i od novinara zatražio iskaznicu. Dok smo žmireći pipali i tražili dokumente, začuli smo korake... Četnici?! Iz neposredne blizine nepoznati glas je odgovorio:

"Nisu četnici nego policija". Alija se stao smijati. Pokušava prometnom policijacu objasniti situaciju, ali policijac se odlučuje sam uvjeriti u točnost onoga što mu Alija govori i pita reportera: "Je li vi stvarno dobrotoljno idete?". Prijhvatio je potvrđni odgovor i propustio nas...

Nakon oko dva sata vožnje, ponovo se zaustavljamo, Alija odlazi, čuje se žamor nekolice ljudi koji na kraju izvode novinara iz automobila i vode ga nekim blatnim putem, bez riječi. Povez s očiju skinut je reporteru tek kad se Alija ponovo pojavio.

Prva slika je upravo ona koju je gospodin Šiljak i obećao: šuma, šatori i nebo. Alija je već čak i oni koji poznaju samo u uniformi. Iz šume je izašla i skupina od desetak ljudi, se na bosanskim prostorima samo zbog fotografiranja, dok moglo biti ili Hrvat, ili Srbin, su ostali, čiji je točan broj vojnih eventualno Turčin, kojih tana kaže - na svakodnevnoj obuci.

Dok momci bespovorno Muslimani, Bošnjaci, ili kako poziraju, Alija objašnjava da se čemo ih već zvati, nisu Srbi. Muslimansku nacionalnost znati metoda pješadijske obustvorile su srpskomunističke, s tim da se dio obučava i za vlasti: pripadnicima muslimanskih diverzantskih akcija. ske vjeroispovijesti nije bilo Još jednom napominje da moguće da se izjašnjavaju sto logora mora ostati tajnom, kao Hrvati: odmah bi im bila kako zbog okolnog stanovništva, tako i zbog boraca samih, Kao Srbi, oni se nisu htjeli

iako oni vrlo često mijenjaju lokaciju.

Na pitanja novinara odgovara uglavnom Alija, tek ponekad u razgovor se uključi i jedan od zapovjednika ove grupe, dok ostali uglavnom šute, ostavljući dojam da tu vlada prava vojnička disciplina i da Alija i zapovjednik uživaju veliki autoritet. Od naoružanja mogli smo vidjeti pješadijsko, uključujući i protuoklopno i protuuvjonsko naoružanje.

Vi se izjašnjavate kao Hrvati islamske vjeroispovijesti... Zašto?

– pitali smo Aliju Šiljka.

– Muslimane ne treba tjerati

da se izjašnjavaju ovako ili onako, oni su u svakom slučaju

ono što oni kažu da jesu. Ali,

– Muslimani budu Bo-

sanci, ili Bošnjaci, ovi drugi

neka su Slavonci, Dalmatinici,

Istrijani, neka jedni budu

islamske, a drugi katoličke ili

pravoslavne vjeroispovijesti,

ili, ne daj Bože, neka svi budu

ateisti, ali – svi su oni Hrvati

koji treba da žive u jednoj državi koja se zove Hrvatska, i čije su granice između Sutle i

Drine.

Bili ste jedan od osnivača HDZ u BiH. Zašto je došlo do raskola i koji su razlozi prelaska u HSP?

– Kad je zaživjelo višestražnje u BiH činilo mi se da je HDZ prava stranka za mene, jer se govorilo da će se Hrvatska braniti na Drini (Brozović), da će hrvatski barjak biti na Romaniji (Đodan), i ja sam vjeroval i njima i Tuđmanu. Osim toga, ogroman broj Muslimana je pristupio HDZ-u, i na samoj konvenciji u Sarajevu od 6500 prisutnih bilo je najmanje 2500 Muslimana.

Nakon Perinovićeva pada, a i kada se vidjelo da toliki broj Muslimana ne odgovara nekom u Zagrebu, zamrznuo sam svoje aktivnosti u HDZ-u. Dok smo Perinović, naši suradnici i ja mjesecima u ilegalu radili na organiziranju HDZ-a, riskirajući da nas srpske javne i tajne policije pobiju, Ključić je pisao stvari koje su cenzurirali Duraković i ostali izdajnici. Kada smo ga zamolili da napiše nešto o našoj stranci, rekao je:

»Ne, nemojte mene, nazvat će me ustašom i izgubit ću posao«, da bi poslije, kada je Perinović skinut, što su uradili spletari, karrieristi i preobučeni komunisti, rekao u jednom intervjuu za TV da je on »hadezovac od rođenja!« Mislim da ne treba kriti da je Stjepan Ključić prije nekoliko godina za Dan državne sigurnosti, 13. svibnja, dobio zlatni sat i nekakve zahvalnice, što ga stavlja u sam vrh KOS-ovaca.

Dobro, a HSP...?

– Kada je HSP počela razvijati svoje aktivnosti u Herceg Bosni pristupio sam, jer to je jedina stranka koja je izašla na Drinu, održala tribine i istinski širila hrvatsku misao, dok HDZ tamo nije održao nijedan skup ili tribinu.

Celnštvo HSP je shvatilo da se Hrvatska ne brani iz Ban-

skih dvora, ili u Sisku, već na

"Tuđmanova Garda čuva samo Banske dvore, pa smo odlučili obučiti i naoružati naše dobrotoljce i poslati ih u obranu domovine", kaže član rukovodstva HSP za istočnu BiH Alija Šiljak. Šiljak je iz HDZ-a prešao u HSP nakon što se uvjerio da od Brozovićeve "obrane Hrvatske na Drini" i Đodanova "hrvatskog barjaka na Romaniji" neće biti ništa...

Drini, pa su i svoje aktivnosti u posljednjim mjesecima koncentrirali tam. Rezultat takvog rada je da danas u Foči ili Goraždu imamo na stotine i politički i bojno aktivnih članova koji su u najboljoj dobi, od 20 do 35 godina, a koje HSP prije svega naoružava znanjem, ali i oružjem, ne ulazeći u to da li se netko osjeća Muslimanom ili Hrvatom islamske vjeroispovijesti, Bošnjakom, ili svime time pomaže.

Nitko od njih nije Srbin, pogotovo ne četnik, nitko od njih nije, niti će biti, za Jugoslaviju, jer su shvatili da je svaka Jugoslavija tamnica, i ona prva, i ova kojom je upravljao Jozo Bravar (Tito), a pogotovo nisu za ovu koju su im htjeli pripaditi Tuđman, Milošević, Adžić, Kadrijević i crveni vojvoda Šešelj.

Mi pravaši nismo ni za feder ni za konfeder, jer na njemačkom jeziku feder znači opruga, a to je ona opruga koja se zategne u Beogradu, pa udara po hrvatskim i ostalim nesrpskim glavama dlijem ovih prostora. Mi možemo sa Srbima, ali nećemo pod Srbima. Srpska peta na našim glavama mora biti prošlost ili nas neće biti. Sa Srbima ćemo se dogovorati, ali sa četnicima ćemo se obraćunati bez obzira da li nose kokardu ili petokraku. Prije svega, najvažnije je obraniti se od zajedničkog neprijatelja, a onda ćemo demokratski, papirom i olovkom, odlučiti hoće li se ta država za koju se borimo zvatи Nezavisna, Neovisna ili Samostalna Država Hrvatska, Bosansko-hrvatska država, ili Savezna Država Hrvatska.

U BiH se bore da to bude suverena država u sadašnjim granicama?

- Nikada Srbi ne bi dozvolili da Herceg-Bosna bude suverena. Srbi imaju jednu suverenu državu, a ona je već velika Srbija, jer ima još dvije države, a to su Kosovo i Vojvodina, zatim ima oko u glavi, Crnu Goru, mada ne znam da li je baš imaju, jer tamo živi i radi naš prijatelj Jevrem Brković, i dobar dio pravih Crnogoraca koji neće u Srbiju. Sad Srbi hoće još jednu državu u Bosni i državu u Hrvatskoj, dok Muslimani i Hrvati trenutno nemaju nijednu državu.

Koje je, po vama, najbolje rješenje za muslimanski narod, a i za BiH?

- Muslimani ne mogu imati svoju državu zbog nehomogenosti etničkog prostora. Najbolje rješenje je zajednička država, od Sutle do Drine, u kojoj bi nosioci suvereniteta bili Hrvati i Muslimani, a ostali narodi bi imali sva prava koja pripadaju nacionalnim manjinama.

Srpsko pitanje u ovakvoj državi bilo bi mnogo preciznije riješeno nego kod Tuđmana.

Oni Srbi koji budu htjeli priznati Hrvatsku kao svoju domovinu, a takvih ima, imat će zaista svā prava, ali oni koji misle da mogu živjeti ovdje i jesti hrvatski kruh, a ponašati se po narednjima iz Beograda, neka znaju da mostovi na Drini nisu pravljeni samo zato da bi se u hrvatsku Herceg-Bosnu moglo samo ući, već neka imaju u vidu da se preko tih mostova može i izići, i to o našem trošku, a tada, bude li potrebno, srušiti ćemo sve mostove na Drini, zajedno s onim višegradskim, i nikada više na Drini neće biti pravljeni mostovi.

Nema Bosne bez Hrvatske niti Hrvatske bez Bosne.

Ako se Bosna ne može pripojiti Hrvatskoj, onda će se ova hrvatska kifla pripojiti Bosni, pa se gospoda iz Beograda neće moći ljutiti, a mi ćemo se poslije dogоворити gdje će biti glavni grad. Moramo biti zajedno ili nas neće biti. Drina je naša granica ili naša grobnica.

Koji su razlozi za osnivanje Hrvatskog obrambenog saveza?

- HOS je osnovan prije svega da se bori za obranu Hrvatske i kao takav je u sastavu ZNG, što znači da mi nismo nikakva paravojava stranačka formacija. Razlika između nekih drugih hrvatskih ratnika i mojih suboraca i mene je u tome što se mi borimo za Hrvatsku u njenim povijesnim i etničkim okvirima, dakle za Hrvatsku od Sutle do Drine.

Kad kažem Drina, ne mislim samo na rijeku Drinu, već na jednu liniju koja na geografskoj mapi ide od Subotice preko Zemuna, te rijekom Drinom preko Sandžaka do Boke Kotorske.

Kakvo je vojničko ustrojstvo HOS-a?

- Primijetili ste da su oznake naših boraca drugačije od onih koje nose gardisti. Na njihovim oznakama grb počinje prvim crvenim poljem i iznad toga je nekakav zoološki vrt, nekakve koze, itd., na što se ja ne bih ljutio da se među tih pet grbova nalazi i šesti, hercegbosanski, srednjovjekovni mač.

Povijesni hrvatski grb počinje s bijelim poljem, a crveno polje bilo je uvijek onda kad smo bili potčinjeni, kad nije bilo izražene hrvatske slobodarske misli. Ta misao (naročito u HSP, kojeg je 1861. osnovao otac domovine dr. Ante Starčević, kada se u Srbiji nije ni znalo što su stranke) kod nas je stara 130 godina, i zato na našem grbu, iznad kojega piše HOS, prvo polje je bijelo, a ispod njega je pozdrav »Za dom spremni«.

ljudi iz inozemstva uspjeli na-

Trenutno su naši ljudi pod komandom časnika ZNG, ali ćemo mi uskoro na legalan način odvojiti naše formacije koje će imati naše oznake, tako da naši rezultati i naši uspjesi neće biti prikrivani i blokirani u medijima kao do sada. Nećemo dozvoliti da nas neko marginalizira dok naši ljudi ginu na slavonskom i banjaskom frontu. Ako neko sa crnom beretkom i oznakom HOS-a uništiti tenk, onda se treba znati da su to uredili Paragini pravaši.

Paraga je postao simbol za hrabrost i beskompromisnost kada je u pitanju borba za Hrvatsku u njenim povijesnim okvirima.

baviti dio potrebnog naoružanja. Uostalom, naši momci su dobro obučeni i hrabri, a znamo da su etnički dobri naoružani i s ovim što imamo otimat ćemo njima oružje, tako da s naoružanjem problema neće biti. Važno je da imamo ljudе.

HSP je zbog svog programa bio optuzivan za ustaštvo. Neće li korištenjem pozdrava »Za dom spremni« ponovo doći na udar kritike i koliko to može štetiti Hrvatskoj?

- Kod vojničkih pozdrava koristimo pozdrav »Za dom spremni«, a dom, to je kuća, avlja, braća, sestre, djeca i za to moramo biti spremni, i to je po meni jedan od najljepših

škog kompleksa i što smo se mi više branili, oni su nam te etike više lijepili. U HSP zauzeli smo stav da se više ne branimo od tog. Ako je ustaša nacist - Hrvati nisu ustaše, ako je ustaša fašist - Hrvati nisu ustaše, ali ako je ustaša netko tko je ustaša da se bori za slobodu, da brani svoj dom, da brani svaku stopu svoje domovine, onda smo u HSP ustaše svi od glave do pete i od pete do glave, i uveravam vas da su svi Hrvati tako ustaše, jer mi naprosto moramo biti ustanici da bi se obranili.

Može se čuti da u vašim redovima ima pripadnika francuske Legije stranaca koji obučavaju dobrovoljce. Koliko su te istiniti?

- Što se toga tiče, zasad mogu reći da sam s legionarima u Marseillesu, i ne samo tamo, poje dosta kruha i popio dosta vina, a što se tiče naših instruktora, za neke se zna da su bili u legiji. To su vrijedni ljudi, izvanrednih psihosocičkih sposobnosti, koji rade pri specijalnoj obuci naših legionara. Legionari su nam puno pomogli kod stvaranja manjih diverzantskih formacija i moram reći, a o tome se već priča, da su u Srbiju poslane naše trojke koji će tamo praviti dar-ma po političkim i vojnim ustanovama. Pokazat ćemo im da i mi njima možemo raditi ono što oni nama već dugo rade i to bi bilo u sklopu one poznate maksime - »Na ljutu ranu, ljutu travu«, ali i one Durakovićeve pjesme, ne mislim na onog

izdajcu (Nijaz Duraković, opa.), nego na dr. Asifu Durakovića, velikog Hrvata islamske vjeroispovijesti, koji kaže: »Pa da vidiš one psine kako bježe preko Drine kako im se gače tresu kada vide 'U' na fesu!«

Smatraju vas čovjekom koji će stvoriti novu Handžar diviziju?

- Ovo što sam ja sa svojim Drinjacima, kako ih ja zovem, doista je nastavak tradicije Handžar divizije, o kojoj je puno toga rečeno od '45. do '90. i to uglavnom u negativnom kontekstu. Njihov »zločin« je u tome što su se borili za svoju državu štitći svoj narod od kavki Kalabića, Medenica, Mihajlovića. Bili su disciplinirani i omiljeni u narodu, a jedan od »zločina« je što su nosili fes i na tom fesu »U«, mjesec i zivju, ili oboje, umjesto kokarde ili petokrake.

Mi zasad ne stavljamo feso, jer smo legalna formacija u sastavu ZNG RH, a nikako paravojna, kao što neki žele podmetnuti.

Dakle, svi su bili zločinci koji se nisu borili za komunističku Jugoslaviju, koja će biti pod patronatom Moskve, a kad su pobegli od Moskve, stvorili su vlastitog Staljinu - to je Jozo Bravar, vlastiti Moskvu - Beograd i vlastite Litve, Estonije, Latvije - to su Hrvatska, Slovenija, Makedonija, Bosna. Mi nismo nastradali od staljinizma, koliko smo nastradali od titoizma, tj. od tzv. oslobođenja. Mi jesmo nastradali u ratu i neka nam se ponove još tri rata, ali ne daj Bože da nam se ponovi još jedno ovakvo oslobođenje. Ne daj Bože da se Jugoslavija i njenje oslobođenje ponovi bilo kada, bilo kome i bilo gdje na ovom svijetu.

Dobroslav Paraga, voda stranke, radi na stvaranju anti-velikosrpske koalicije. Koliko je to realna mogućnost?

- Izgledi su onoliki koliko su svi shvatili da su im srpski hegemonisti neprijatelji, a mislim da ne treba posebno objašnjavati u kojoj je mjeri Srbija neprijatelj Hrvatskoj, Sandžaku, Kosovu i Albaniji. Poznato je staro i ljuto neprijateljstvo između Srbije i Bugarske, a isto tako je poznato kakvi su odnosi bili s Ugarskom, ali i što se sad radi nad madarskom manjinom. Prema tome, lako je zaključiti kakvi su izgledi ove koalicije, koja nije protiv Srbije, nego protiv velike Srbije.

Ne predstavlja li to opasnost za narušavanje mira u Evropi?

- Mi smo spremni napraviti ovdje Belfast, Libanon, samo da napravimo svoju državu i neće više ni francuska, ni engleska djeca mirno spavati dok naša djeca ne budu mirno spavala. Neka se oni odreknu svoje države, pa onda ni mi nećeemo htjeti svoju državu, nego neka se ona onda zove Evropa.

Ali, dok Srbimaju svoju državu, svakim danom želeći sve više, vadeći nam oči, odsijecajući glave i masakrirajući nevinе ljudi, mi ne možemo dozvoliti da Evropa to gleda na TV uz kavu i čaj. Evropa to ne smije dozvoliti. Evropa mora ustaći i, barem u svojstvu promatrača, vidjeti kakvu borbu mi vodimo, a kakvu ta srbokomunistička armija i četničke horde, a onda i poduzeti odgovarajuće mјere. Kad mi budemo imali svoju državu, Evropa može računati na mir, inače će ovdje rat trajati ako treba i 30 godina, do istrebljenja. Mi se nikada predati nećemo. Mira više neće biti dok hrvatski narod ne bude imao svoj mir. Zato se ovo pitanje pod hitno mora rješiti i sa scene moraju otici svi zločinci, a na vlast trebaju doći razumni ljudi, koji će Srbiju pomiriti sa susjedima i sa cijelim svijetom.

Na povratku u Zagreb Alija Šiljak skinuo je reporteru platenu traku s očiju tek u Karlovcu. »Sad možeš ponovo progledati«, rekao je... G

Alija Šiljak: "Čelnštvo HSP je shvatilo da se Hrvatska ne brani u Sisku, već na Drini, pa je i svoje vojne aktivnosti koncentriralo tamo"

Kakvom vrstom naoružanja vojničkih pozdrava u svijetu, raspolažete, kako je ono nabavljeno i tko ga je platio?

- Za sada imamo lakše pješadijsko naoružanje, dakle, strojnice, snajpere, »zolje«, ambruste, tj. protuavionsko i protuoklopno naoružanje, itd. Mi smo se počeli naoružavati kada su mogućnosti za nabavu oružja bile znatno smanjene u odnosu na prije nekoliko mjeseci, jer je oružje puno skupljé, uveden je embargo, bilo je ne-HOS, prvo polje je bijelo, a ispod njega je pozdrav »Za dom spremni«.

ljudi iz inozemstva uspjeli na-

Pripadnici HOS-a naoružani su i bacačima ruske proizvodnje

Pripadnik HOS-a s modernim ručnim bacačem zapadnog podrijetla

Uskoro, po završetku obuke, ovaj će pripadnik HOS-a svoje znanje staviti u službu Hrvatske